

Účinkuje soubor Konvergence:

Zuzana Bandúrová – flétna
Viktor Mazáček, Irena Štochlová – housle
Ondřej Štochl – viola
Helena Velická – violoncello
Ondřej Melecký – kontrabas
Eva Hutýrová – klavír

Vstupné: 150 Kč / studenti 70 Kč

Dramaturgii koncertu připravil **ONDŘEJ ŠTOCHL**.

Příští koncerty sdružení **KONVERGENCE** naleznete na:

www.konvergence.org

18. 10. 2011

Tento koncert se koná díky finančním podporám:

**MINISTERSTVO
KULTURY**

11' KONVERGENCE No. 5

PROGRAM KONCERTU

Vladimír Bokes	Variace na téma Haydnovy Londýnské symfonie op. 57 (1992) <i>pro flétnu</i>
Salvatore Sciarrino	Anamorfosi (1980) <i>pro klavír</i>
Ondřej Štochl	Kaligramy (2010) <i>pro flétnu, violoncello a klavír</i>
Iannis Xenakis	Theraps (1976) <i>pro kontrabas</i>
George Crumb	Black Angels (1970) <i>pro smyčcové kvarteto</i>

VLADIMÍR BOKES   VARIACE NA TÉMA

Vladimír Bokes je slovenský skladatel (nar. 1946) a profesor na bratislavské VŠMU. Typickou svéráznost můžeme najít i v jeho skladatelských kontemplacích. „Funkciou skladateľa je slobodná tvorba, funkciou spoločnosti je slobodný človek. Skladateľova sloboda tvorby je tvorbou slobody pre spoločnosť. Môžete podotknúť: takých, čo tvrdili, že budú pochopení o 50 či 100 rokov, tu už bolo. Iste. A nie je v tom úžasný optimizmus, keď v dnešnom svete na pokraji sebazničenia takýto umelec verí, že ešte bude nejaká budúcnosť s ľuďmi, ktorí ho možno pochopia? Nie je aj v tom jedna z funkcií avantgardy, že prosí Všemohúceho ešte o trochu času pre tento svet, aby jej porozumel?“

SALVATORE SCIARRINO   ANAMORFOSI

Sciarrino (nar. 1947) se narodil na Sicílii. Od útlého dětství se zabýval výtvarným uměním. Kompozici začal studovat nejdříve jako samouk, později u Franca Evangelisti, Antonia Titone a Turi Belfiore v Římě. Jeho hudba se vyznačuje extrémními dynamickými hladinami - jak těmi na hranici slyšitelnosti, tak těmi na prahu bolestivosti. Ve vtipném kousku *Anamorfosi* spojuje Sciarrino melodii známé Sinatrovy písně *Singing in the rain* a Ravelův „doprovod“ *Vodotrysky (Jeux d'eau)*.

ONDŘEJ ŠTOCHL   KALIGRAMY

První, co mne při práci na této skladbě napadlo, byly tvary jednotlivých vět. Nijak jsem je oproti dřívějšímu necenzuroval ani dále nerozvíjel, naopak jsem chtěl zachovat jejich naivní jednoduchost. Hudba a její poetika mi pak do nich snadno vrůstala a oživovala jejich podobu, po týdnech i měsících již trochu zašlou a povadlou. Intenzivní, vzájemně závislý vztah tvaru a poetického vyjádření jsem během komponování cítil o to intenzivněji, oč méně bylo (vědomě) racionální práce – připodobnění k básnickým kaligramům tak nejlépe vystihuje dojem, jakým na mne hotová skladba působí.

IANNIS XENAKIS   THERAPS

Iannis Xenakis (1922 – 2001), skladatel a architekt, se narodil v Rumunsku, většinu života působil ve Francii. Byl průkopníkem elektronické a počítačové hudby. Nejvýznamnějším skladatelským přínosem je rozvoj zvukových možností hudby v rámci konceptu matematické aplikace, identického přenosu nebo transkripce konkrétní umělecké výpovědi do jakéhokoliv jiného druhu umění, tzv. „meta-art“. Skladba *Theraps* je založená zejména na technice glissanda a čerpá ze zvukové bohatosti nástroje.

GEORGE CRUMB   BLACK ANGELS

Crumb (nar. 1929) je bezesporu největším americkým skladatelem současnosti. Crumbův život prostupuje obdivuhodně mnohostranná aktivita, soustředěná k dvěma ohniskům činnosti – hudební tvorbě a pedagogické práci. Smyčcový kvartet *Black Angels* je označen poznámkou *In tempore belli* / V době války, již byla válka vietnamská. Jako „černí andělé“ se vraceli domů američtí vojáci, kteří padli ve vietnamské válce. Tomuto obsahovému pojetí odpovídá i kompoziční podoba skladby. Středem celé formy je pláč „Černí andělé!“, obklopený dvěma hudebními citáty: úryvkem ze Schubertova kvartetu *Smrt a dívka* a starošpanělskou *Sarabandou o mrtvé mušce*. Roli příznačného tématu hraje stylizace středověké sekvence *Dies irae*, vystupující do popředí na několika místech skladby. Obdivuhodná je symetrická podoba celku, v němž se důsledně uplatňuje symbolika prvočísel 7 a 13 (v počtu taktů nebo vteřin), přičemž hudba plyne bez přerušování od začátku do konce a oslovuje posluchače svým naléhavým humanistickým poselstvím. Strhující zážitek vyvolává expresivní zvuk smyčcového kvarteta, doplněného řadou bicích nástrojů a živou deklamací hráčů.